

• یک بیوگرافی از خودتان برای مان بگویید و اینکه پیش از جشنواره چهل و دوم، حضور در چه آثاری را در کارنامه هنری خود داشتید؟

من ارسطو خوش رزم هستم، متولد ۶ تیر ماه ۱۳۶۳، بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون که البته بیشتر مسیر هنری ام در تئاتر سپری شده است. در زمینه تصویر نیز فیلم هایی مانند «مسیر عشق»، «یادگاری»، «شیشه های مات»، «اعترافات» و همچنین مجموعه های تلویزیونی «یک مشت پر عقاب»، «کشف بزرگ»، «زمین انسان ها»، «چاه پنجاه»، «جاده چالوس»، «شکر تلخ»، «در میان خاکستر»، «روزگار»، «خانه امن» و... را در کارنامه دارم. سال ۱۴۰۲ با فیلم صبح اعدام در جشنواره حضور پیدا کردم و صاحب سیمرغ بازیگر نقش اول مرد شدم.

• از فیلم «صبح اعدام» بگویید. مخاطبانی که در جشنواره موفق به تماشای این فیلم نشدند، قرار است روی پرده سینما با چه فیلمی مواجه شوند؟

فیلم صبح اعدام درباره ماجرای اعدام «طیب حاج رضایی» و «اسماعیل رضایی» است. دو فردی که از مبارزان رژیم پهلوی بودند. این دو نفر در پی قیام خونین ۱۵ خرداد سال ۱۳۴۲ محکوم به اعدام شدند. داستان این فیلم فاصله زمانی ۵ تا ۶:۳۰ صبح روز اعدام این دو فرد را روایت می کند که روایتی جذاب و مخاطب پسند از آب درآمده است. بهروز افخمی که نویسنده و کارگردانی این اثر سینمایی را برعهده دارد، سال ها درباره این اتفاقات پژوهش و تحقیق کرده و براساس واقعیت ها و مستندات تاریخی فیلمنامه آن را نوشته است. من این قول را به تماشاگران «صبح اعدام» می دهم که قرار است با فیلم جذابی مواجه شوند و از تماشای آن لذت خواهند برد. همه عوامل فیلم بازیگران و گروه کارگردانی و سایر عوامل پشت صحنه تلاش مان را کرده ایم که یک فیلم فاخرو ارزشمند تولید شود. انتخاب دو چهره غیر مذهبی و از اهالی بازار و مردم گزینش جدید و قابل تحلیلی است که در این فیلم شاهد آن هستیم.

• بزرگ ترین چالش شما برای ایفای نقش «حاج اسماعیل رضایی» در فیلم صبح اعدام چه بود؟

واقعیت این است که ایفای نقش افرادی که شخصیت تاریخی یا مستند دارند، واقعی هستند و توسط فیلمنامه نویس خلق نشده اند، سختی های ویژه ای دارد. به ویژه اینکه اگر شخصیتی که قرار است نقش آن را بازی کنید، شخصیت مهم و تأثیرگذاری بوده باشد. بزرگ ترین چالش برای من این بود که متأسفانه منابع کافی از اسماعیل رضایی در دسترس نبود که من بتوانم با تکیه بر این منابع و تماشا و استناد به آن ها بهتر روی درآوردن نقش مورد نظرم تمرکز کنم. متأسفانه نمی توانستم شناخت کافی نسبت به این شهید داشته باشم و این کار را برای من بسیار سخت کرده بود. نزدیک به هشت ماه روی این نقش تمرین کردم و در طی مسیر تمرین از کمک های بهروز افخمی بهره بردم که بسیار به من کمک کرد. ما سعی کردیم برای شهید حاج اسماعیل رضایی شخصیتی تازه روایت کنیم که امیدوارم برای مخاطبان باورپذیر و ملموس بوده باشد و توانسته باشیم حق مطلب را آن طور که شایسته است، ادا کنیم.

• پیش از این فیلم سابقه اینکه نقش یک شهید را بازی کنید، داشتید؟

بله. من در سال ۱۳۹۷ در یک سریال تلویزیونی به نام «در میان خاکستر» ایفای نقش کردم که در آن سریال نیز ایفاگر نقش شهید «مهدی آلبوغبیش» بودم. سریالی که ماجرای آن درباره اتفاقات خرمشهر در زمان جنگ تحمیلی بود. نقش شهید نواب صفوی را نیز در پروژه فرزند ایران بازی کرده ام. با این حال منابعی که درباره شهید اسماعیل رضایی در دسترس من قرار داشت، از همه کمتر بود. ما به خانواده این شهید نیز دسترسی نداشتیم تا اطلاعاتی درباره او و تیپ شخصیتی اش به دست بیاوریم و خب این به سختی کار می افزود. با این حال امیدوارم در نقش آفرینی کاراکتر حاج اسماعیل رضایی سربلند بوده باشم.

• از تجربه کار کردن با بهروز افخمی برای مان بگویید؟

من نزدیک به ۲۰ سال است که مشغول کار بازیگری هستم و باید بگویم که کار کردن با بهروز افخمی هم آسان ترین و هم سخت ترین تجربه کاری من در دنیای بازیگری بود. توصیف این وضعیت برایم چندان ساده نیست، اما باید اعتراف کنم که سراسر درس و تجربه بود و باید آن را به عنوان یک اتفاق مهم در دنیای حرفه ای هنری، برای خود در نظر بگیرم. بهروز افخمی به تمامی ارکان و اجزای فیلمسازی آگاه و مسلط است و در زمینه فیلم سازی بیش از حد باسواد است. این کار را برای هر بازیگری سخت می کند؛ چرا که باید مراقبت ریزترین رخدادهای باشیم و همیشه حواس مان باشد که اشتباهی مرتکب نشویم. از طرفی این کارگردان آن قدر با صبوری رفتار می کند که می توانی به راحتی خودت را به او بسپاری و در مسیر ساخت یک فیلم هر آنچه لازم است به بهترین شکل ممکن بیاموزی و در ایفای نقش به کار ببری. بهروز افخمی در تمام مدت ساخت این فیلم از بازیگرانش بهترین خودشان را تقاضا کرد و توانست بهترین بازی ها را نیز بگیرد و از آن استفاده کند.

• ارسطو خوش رزم که در سال ۱۴۰۲ موفق به کسب سیمرغ بلورین شد، برای سال جدید چه برنامه هایی در زندگی حرفه ای خود دارد؟

سال ۱۴۰۲ برای من سال بسیار خوبی شد. بعد از سال ها تلاش در عرصه بازیگری موفق شدم در مهم ترین جشنواره فیلم ایران به عنوان برترین بازیگر انتخاب شوم. این رخداد شیرین مسیر زندگی من را در راهی تازه قرار خواهد داد. حالا مسئولیت من در عرصه بازیگری سنگین تر شده است. البته باید این را تأکید کنم که هنوز هم تئاتر برای من اولویت است. من عاشق تئاتر هستم و حضورم روی صحنه همیشه به حضورم در تصویر ارجحیت دارد. بازی روی صحنه تئاتر برای من لذت بخش تر است و اگر هم جایزه ای بردم به نمایندگی از جامعه تئاتر است. قطعاً در سال پیش رو تلاش خواهم کرد که در آثار خوبی ایفای نقش کنم و انتخاب های خوبی داشته باشم.

